

Publicerad 2007-05-13 00:31 av Jonny Larsen

Den här texten växte ur ett enda ord "Kanske"... inte nöjd med den men jag gillar inte att arbeta sönder dikter... innehållet är jag inte helt klar över hur det kom fram... d.v.s. det är ingenting jag varit med om. T.ex. har jag aldrig haft en h

Kanske... kanske inte...

för tre år, sju månader,
tre veckor, fyra dagar,
tre timmar, tolv minuter
och trettioåtta sekunder sedan
...ungefär
hände någonting vackert
eller sorgligt...
kanske läskigt eller
deprimerande... eller
riktigt riktigt trevligt...

en man kanske mötte en kvinna
kvinnan kanske aldrig noterade mannen
och mannen kanske aldrig såg kvinnan
och ögonblicket kanske försvann innan det ens kom till

en kvinna vid namn Sara
kanske blev kär i en annan kvinna
kanske vägrade hon inse sina känslor
och tog aldrig tag i det hon visste var sant
för hon var gift och hade barn redan
ingen idé... tänkte hon kanske
... vad vet jag... kanske tog hon tag i sitt liv
skilde sig från sin man, en man som var förstående och insåg
att lycka hittar man inte utan lycka kanske hittar dig...
eller kanske var han en total idiot som blev fullkomligt fast i tanken
tanken att förstöra Saras liv...
kanske blev han lite deprimerad och ledsen...
eller kanske bara oväntat lättad på något vis
kanske... kanske inte...

en man vid namn Sture kanske kramade om en annan man
och sa "jag älskar dig"... med gnistrande ögon och
fullkomlig säkerhet på rösten
kanske levde de lyckliga för all tid, kanske levde de lyckliga i två minuter

kanske var Sture gift redan, hade barn, bil, fru, hus och hund...
kanske hade han aldrig varit lycklig förut...
kanske greppade han ögonblicket... kanske struntade han i det
kanske fick han plötsligt en mening med sitt liv...
kanske ignorerade han känslan och grävde ner sig i sitt liv...

två ansikten, två par ögon, två näsor och munnar
kanske blev varandras hälft i en kyss...
kanske ledde denna kyss till en total omstrukturering av liv
kanske ledde det till jobbiga skilsmässor, vårdnadstvister
advokater, fula ord, ilskna, skrikande samtal i telefon
eller kanske, kanske blev allt bra till slut...
kanske föll allt på plats till slut
kanske blev det inga offer
kanske blev det inget krig

en spegel kanske krossades i ett vilt raseriutbrott
av en gråtande tonåring som just då inte klarade av sin bild...
kanske var livet för tungt just då
kanske hade någonting hänt just nyss
kanske var det svårt att först, eller svårt att se sig själv
så många problem, bara för mig... så mycket skrik bara för mig
eller kanske tappades spegeln bara i golvet
när skrattet låg lite för högt, kanske darrades handen bara till
kanske, kanske inte...

en bil kanske bromsade in långt innan ett övergångsställe
fast vägen var tom, ljuset var grönt och människor var långt borta
kanske var föraren rädd för att köra på någonting
eller någon... kanske hade det hänt förut...
kanske var det så mycket rädsla att foten bara vill bromsa...
kanske ville föraren bara ta det lite lugnt... ingen ide att rusa
man kommer alltid fram någon gång... kanske

en liten hund kanske sprang bort
den blev rädd för en lastbil, kanske, eller en annan hund
den kanske sprang så långt bort att den inte hittade tillbaka
fann en ny familj och levde ett lyckligt liv
eller blev överkörd av en lila saab som han kände igen
kanske jagade den en hare och fånga den...

en dörr kanske öppnades, en hand kanske sträcktes fram
ett svagt handtag, en ohörbar röst och en vacker blomma
lämnades kanske av en blyg tonåring
vid den trevande och stakande första träffen...
eller ett sista adjö... kanske var det bara leenden
kanske var blomman inte en blomma
kanske var handen inte en hand
kanske var det skrik och skrän och ingen blyghet
eller, kanske var det bara värme...
kanske... kanske inte...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten